

En clau d'humor?

JOAQUIM GIOL i AYMERICH

Un cop davant la màquina d'escriure, cada vegada es fa més difícil redactar aquestes ratlles. No pas perquè no hi hagi temes interessants, ni perquè no valgui la pena intentar, cada quinze dies, aquesta aventura de la comunicació a través de les planes del Diari.

El problema rau en com escriure una columna d'opinió, sense parlar de corrupció, de fugues, d'excés de nerviosisme, de massa pressa per manar, devaluacions, o de confusió, com si fossin desastres absoluts, definitius, irrecuperables. Com escriure sense caure en el fonamentalisme que veu la realitat en estretic blanc i negre, sense matisos?

La primera conseqüència d'aquesta situació serà la forta devaluació dels índexs d'audiència de sèries i pel·lícules de terror i intriga a la televisió. Si heu resistit, impassibles, les notícies del vespre, ja podeu anar a dormir tranquils. No us tornareu a sobresaltar per molt que s'hi esforcin. Ni secrets de família, ni pobles nous, ni res de res no us tornarà a fer saltar de la cadira.

Si voleu aprofitar el temps —no volem pas dir que dormint el perdeu—, podeu llegir. Còmics. En temps de crisi són molt recomanables. Si us decidiu per les *Aventures d'Astèrix el Gal*, pareu atenció als pirates. Aquells pobres pirates, perfectament desafortunats, que mai no aconseguen abordar cap nau perquè cada vegada que es topen amb Astèrix i Obèlix (els gals) dediquen tots els seus esforços i posen tota la seva atenció a enfonsar el propi vaixell.

● RETALLS

Elkarri com a símptoma

Diario 16

De la mateixa manera que no es pot, a la vegada, ser a missa i repicar o encendre una espelma a Déu i una altra al diable, tampoc no es pot estar a la Mesa d'Ajuria Enea i a la Conferència d'Elkarri, significat el que signifiquen ambdues instàncies. Aquesta ruptura de fet del Pacte d'Ajuria Enea per part del Partit Nacionalista Basc i per part d'Eusko Alkartasuna constitueix un dels esdeveniments més negatius de la lluita antiterrorista, caracteritzada, fins al present, per la unitat de criteri de les forces polítiques respectuoses amb la legalitat constitucional. A la conferència d'Elkarri s'ha trencat l'esperit d'Ajuria Enea en dos punts fonamentals. La reasumpció de la bandera de l'autodeterminació per part del PNV i EA els situa en contra i enfront de la Constitució. I la defensa d'una negociació «política» amb ETA, amb independència que continuï o no amb la violència, es carrega literalment la base d'unitat antiterrorista, que rau, precisament, en el rebuig de l'assassinat i l'extorsió com a credencials polítiques atendibles.

Jordi Carrera d'Estèrri (Bescanó)

Aviat seràs mare

per Josep M. Llauger

Estimada Deborah: aviat seràs mare. Bé, aviat vol dir d'aquí a set mesos. Quan encara no hi havia cap símptoma objectiu ja et vares començar a sentir diferent. A mi sempre m'ha captivat aquesta sensibilitat especial de l'ànima femenina. La ciència, tan masculina, s'afanya a dissenyar més i més aparells per saber de manera objectiva allò que amb la vostra sensibilitat i intuïció ja sabeu abans de fer-vos cap anàlisi. L'altra prova que havies de ser mare ha esdevingut tòpic a base de repetir-la, però quan es fa present en una persona coneguda la força de l'evidència val més que el desgast del terme: em refereixo a aquesta aura de magnetisme i bellesa que us embolcalla i us acompanya mentre dura l'embaràs, com si les més altes energies protectores de la vida davallessin del seu nivell angèlic i celestial per protegir de forma especial la nova llavor, elevant la taxa vibratòria del vostre cos i atansant-vos així a les potències creadores de l'univers.

Tu saps que aquest és un dels àmbits mèdics que més s'ha investigat en els últims anys. I se n'han fet descobriments del tot extraordinaris. Per exemple la incidència que té l'actitud de la mare en el normal creixement de l'embrió. Una actitud amorosa, de positiva emoció, d'acolliment sense reserves, des del primer moment és la millor garantia de nens ben formats i ben nascuts. Això vol dir comprometre's amb el nou ser sense condicions prèvies. Tu saps que hi ha dones que es deixen arrossegar pels seus temors i fins que no tenen totes les anàlisis i proves mèdiques que asseguruen una criatura ben feta i intel·ligent adopten una actitud freda i distant. Res més erroni perquè és precisament aquests primers moments, que són crítics, que necessiten de tota la participació i implicació de la futura mare. I encara que comprensible, és un error adoptar el paper de simple observadora, no acceptar el propi protagonisme ja des del primer moment.

Recordo ara fa uns dies quan el teu home, l'Enric, va venir tor excitat a explicar-me com en l'eco-

grafia ja semblava que s'endevinava el caparronet del vostre fill. I els ulls se li tornaren especialment brillants en contar com, a través dels aparells, ja se sentia bategar aquell minúscul cor. L'ànima jovevolva i transparent del teu home no podia contenir per a ell sol tanta alegria i anava amunt i avall buscant companys i amics per compartir la seva alegria, immensa i arrauxada. Segur que ara t'aman-yaga el ventre d'una forma especial. Demana-li que ho faci, i demana-li també que mentre aman-yaga aquesta part del teu cos convertit ara en altar sagrat de la vida parli també amb el vostre fill i li faci arribar, també físicament, la seva alegria tan sincera.

Tu saps, estimada Deborah, que he estat un any estudiant i investigant el tema de les regressions terapèutiques, o sia recular la consciència mitjançant tècniques hipnòtiques fins a la vida fetal i fins i tot més enrere. I jo mateix m'he sotmès a experimentació amb el conegut investigador francès Patrick Drouot, amb resultats sorprenents i enormement enriquidors. Ara en faig remembrança per evocar el tema tan debatut de quan l'ànima pren possessió del fetus. Els catòlics defensen que des del mateix moment de la concepció una nova ànima es vincula ja al nou ser. Deu ser, com tantes altres qüestions de la religió, un acte de fe no raonada. Jo ara voldria comentar-te els resultats d'una investigació portada a terme per la psicòloga nord-americana Helen Wambach que amb tècniques de regressió va fer reviure la vida fetal a set-centes cinquanta persones amb uns resultats d'allò més interessants: el 89 per cent manifestaren que no varen formar part del fetus o a relacionar-se amb ell fins als sis mesos de vida fetal, i fins i tot aleshores digueren estar *dins i fora* del cos fetal. També és interessant les manifestacions de gairebé tots els *reculats* d'haver sentit de forma definida les emocions de llurs mares abans i durant el naixement. Ja veus que no serà ende-bades tot l'amor que li donis des d'ara al teu fill.

Et desitjo, estimada amiga, que l'embaràs sigui una experiència sadollada d'alegria.

La manta

MIGUEL ÀNGEL CARRERA POLANCO

«Quinto levanta/tira de la manta/quinto levanta/tira del mantón...» És la *Cançó de Roldán*. I al peu de la lletra, al peu de la muralla d'Àvila, tenim Roldán, cantant que no para i descobrint el pastís que Déu n'hi do. En una setmana, ja ha deixat mut a mig Govern; però ell va arribar qui sap d'on, ben abrigat amb la seva guardià blava de camuflatge, sortida de l'Hipercor de Laos o del bagul del capità Khan. Així estan les coses, encara que el Govern es defensi desviat l'atenció cap als bancals de fletan negre de Terranova. Mai no s'havia vist una reacció tan furibunda d'un Govern tan *manta* com el d'Atienza per la captura d'un pesquer espanyol en aigües internacionals. Mai fins ara que la pirateria del Canadà està pagant la trencadissa d'aquest Roldán convertit en llenguado blau i xerraire. Mentrestant, el Govern malgrat els terribles *dòlars* de cap de la pesseta, la manté alineada, realineada, gastada, estomacada... i devaluada. I no content encara, la hi vol col·locar un altre marc (¡No, auxili!, crida la pessetona) per exposar-la al SME. La *Cançó de Roldán* continua. *¡Aire pa' la gamba!*...

● CARTES DEL LECTOR

El Partit de la Por no és conservador

Hi ha concepcions tòpiques que falsegen la realitat. Del PP per exemple s'entesten a dir-ne conservador. Per prejudicis ideològics, massa sovint, es vol fer passar la realitat per l'esquema de la teoria. El Partit Popular no és conservador. És demagògic i molt neofalangista. Un partit conservador defensaria l'existència, la igualtat i la vida de la nació catalana, per exemple. Un partit conservador en el món d'avui defensaria l'estat de Dret i la societat liberal. L'integrisme islàmic no és conservador i l'integrisme espanyol no ho és; són bogeries absolutistes. Un partit conservador defensaria la diversitat, i el reconeixement, la convivència, la personalitat dels pobles i de les cultures (allò que s'ha de conservar) i fóra favorable a la dissolució dels imperis i a la denúncia i superació del dret de conquesta. Com és prou evident, el dret de conquesta és contrari al dret de propietat. L'anticatalanisme patològic del PP és un factor de guerra. La sigla PP més aviat ens parla del Partit de la Por. Ja no és el partit de Fraga. Fraga ha anat del franquisme cap a la democràcia. Aquests d'ara són desconeguts, sense principis ni moral; semblen revengistes, caragrats i poderistes, aprofitats del fracàs socialista, i dels temors del canvi d'època, per prendre el poder en nom de la «una y grande».

Suport a en Joan Costa

Ja fa temps que vinc notant un cert recel per part d'aquelles persones que no tenen cap mena de relació amb el món del minusvàlid, agreujat cada vegada més i paral·lelament a la recessió econòmica actual. Dit d'una altra manera, ens dona la impressió als qui som minusvàlids que per als altres (els que no en són) això nostre és una rifa i naturalment vénen les envèges als nostres «avantatges».

A més a més cal afegir-hi la desconfiança general de tots amb tots, resultat: els febles són cada vegada més febles i em pregunto: haurem de començar a donar mossesgades? Què podem fer els minusvàlids davant d'aquest món de competència?

Jo comprenc la desconfiança

de la senyora de la Joieria Quera de què ens parlava la carta d'en Joan Costa en el Diari de Girona del dia 2-3-95 sobretot considerant la inseguretat ciutadana general i la desgraciada història d'aquesta joieria, però això no justifica una actitud de menyspreu a un minusvàlid tingui l'aparença que tingui; em cal dir que fa uns anys vaig tenir un problema semblant amb la mateixa joieria, jo no vaig pas cridar, vaig pagar i em vaig fer el propòsit de no posar-hi mai més els peus, perdó, les rodes, jo vaig amb cadira.

Després d'aquest fet, en Joan em va explicar que va anar a una altra joieria i no hi va haver cap problema. Un cèlebre humorista deia: «que tots som iguals davant la llei, però uns són més iguals que altres», caldria veure després de tantes lleis no desenvolupades i de tanta para-

fernàlia, sobretot política en temps d'eleccions, de tanta corrupció, qui són «els més iguals», em sabria greu començar a pensar que hem perdut el seny, que només ens queda la rauxa i que cada vegada estem més a prop del Far West.

La pregunta és important i m'agradaria que tothom hi reflexionés: els establiments públics són també per als minusvàlids? Segons la llei, sembla que sí, però a l'hora de la veritat, els minusvàlids no arribem a la majoria d'espais, comercials o no; per motius de barreres..., de mentalització..., etc, fins arribar que persones molt a prop meu, ja que a mi no s'atreveixen a dir-m'ho, creuen que el minusvàlid no s'ha de moure de casa.

Pensem-hi, doncs, així com jo ara sóc minusvàlid, qualsevol que llegeixi aquesta carta pot acabar essent-ho; quan això passi, pot comptar amb mi, aviseu-me a través de MIFAS.

Carles Mont (Girona)

● AMB LA V DE BERGÉ

Roldán va rebre la visita de la seva esposa.

Nota

Recordem als lectors que per poder publicar les seves cartes en aquesta secció, aquestes han d'arribar mecanografiades, amb una extensió màxima de 20 línies, signades, amb el número del DNI i amb l'adreça completa. Es respectaran inicials i pseudònims si es fa explícita aquesta petició. DIARI DE GIRONA es reserva el dret de resumir o extractar el contingut de les cartes i de publicar aquelles que consideri oportú. No es mantindrà correspondència ni s'atendran visites o trucades telefòniques respecte als originals no publicats.